

[Helge Adam Møller]

denne del af lovforslaget. Vi finder det betænkeligt og uhensigtsmæssigt.

Til slut den del af lovforslaget, der omfatter pligten til, at ejeren af en hund skal sørge for, at den inden 2-måneders-alderen mærkes og registreres. Der vil være tale om en ordning, der vil blive endog meget bureaukratisk. Justitsministeren beskrev det ganske malende. Alene det at skulle holde styr på hundenes adresseforandring og dødsfald vil være et omfattende arbejde. Man kan også spørge sig selv: Hvad opnår vi i virkeligheden i forhold til den gældende ordning med hundetegn, som alle hunde på over 4 måneder skal have?

Sammenfattende mener Det Konservative Folkeparti, at den del af lovforslaget, der angår pligten til at føre hunde i snor, er overflødig, og at de to øvrige elementer i lovforslaget er uhensigtsmæssige. Vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

I Folketingets forhandlinger fra den 20. november 1990, sp. 2109, kan man læse, at hr. Sterup fra Det Konservative Folkeparti siger:

»Det Konservative Folkeparti har sympati for Kristeligt Folkepartis forslag, men vi finder det alligevel rigtigst, at vi afventer den undersøgelse, som justitsministeren har iværksat, hvor dyreværnsorganisationerne, hundeforeningerne og Den Danske Dyrlægeforening kan komme med deres holdninger til eventuelle ændringer af disse regler. De skal bl.a. . . .«

Nu har den konservative ordfører igen været på talerstolen for at sige, at man har sympati for forslaget og intentionerne i forslaget, men man afviser fortsat forslaget.

Hvad er formålet med, at man bliver ved med at sige, at man har sympati? Man indgyder et eller andet håb hos forslagsstillerne om, at hvis vi bare får denne rapport, er vi med på den. Men der sker ikke noget alligevel. Den sympati, man har i Det Konservative Folkeparti, hvor ligger den henne? Og hvad har man fra De Konservatives side tænkt sig at gøre for at udmønte disse gode intentioner?

Inge Dahl-Sørensen (V):

Kristeligt Folkeparti har fremsat et forslag, der som hovedregel påbyder hundeejere at føre deres hunde i snor i byerne med visse undta-

gelser, som gælder bl.a. politi, hær eller f.eks. vagtselskaber. Samtidig mener man også, at politiet skal kunne kræve, at en hund, der har skambidt et menneske, kan aflives uden ejerens samtykke. Det sidste element i forslaget er, at øremærkning og registrering skal være obligatorisk, og at hundeejeren selv betaler omkostningen.

Jeg er helt klar over, at når Kristeligt Folkeparti kommer med et sådant lovforslag, er det, fordi mange hundeejere mangler ansvarlighed, og dette lovforslag tager jo netop sigte på disse personer. Alt for mange tror, at de har deres hund under kontrol. Derfor mener de ikke, det er nødvendigt at føre hunden i snor.

Hvem kender ikke den situation, at man går tur og møder en person, der går med sin hund uden snor, og pludselig løber hunden imod én, hopper op, sviner ens tøj til, slikker børnene i ansigtet eller vælter dem omkuld, hvorefter ejeren kommer med ordene: Den gør ikke noget, den vil blot så gerne hilse, og i øvrigt elsker den børn. Jamen jeg vil gerne selv bestemme, hvem jeg skal hilse på, og børnene ønsker ikke at blive slikket i ansigtet og væltet omkuld. Dette er måske et banalt eksempel, men det er en episode, som kan gå gruelig galt, hvis man ikke tackler den rigtig.

Man kunne ønske sig og appellere til, at politivedtægten indeholdt en bestemmelse om, at hunde altid skal føres i snor, for så mener jeg, at lovgivning på dette område er overflødig. I øvrigt ville det være rart under udvalgsarbejdet at få oplyst, hvor stor en procentdel af landets politikredse der er dækket ind under politivedtægten.

Jeg kan godt se, som ministeren udtrykker det, at der kan være nogle problemer med hensyn til politiets aflivning af bidske hunde. Hvor meget skal der til, og hvordan med retssikkerheden? Til gengæld er der noget rigtig og naturligt i at lade sin hund øremærke og registrere, også for ens egen skyld, men lad os nu se på det under udvalgsarbejdet.

Pernille Frahm (SF):

Sådan en lille sag som hundeloven udvikler sig ofte til at blive en debat for eller imod hunde, eller også fremkalder den en fnisen.

Jeg synes ikke, nogen af delene er rigtige, for jeg opfatter Kristeligt Folkepartis forslag som et forsøg på at gøre tilværelsen mere tålelig for